

VI

Беше изминала една година от започването на войната, а жертвите, дадени в нея, бяха огромни. И повечето – невинни хора. А тези, които бяха останали живи от бомбардираните градове, бяха обречени на бавна, ужасна гибел.

Каква излишна жестокост!

А човечеството можеше да се развива спокойно, в мир. Но щом изверги от типа на Атомния пират срещнат поне малка подкрепа, те замислят пъклени планове.

Планове за унищожение!

За унищожаване на вековната цивилизация, за унищожаване на разумни същества, за унищожаване на всичко, което е съграждано в продължение на дълги години, векове и дори хилядолетия.

Но някои, които не искат да разберат същността на войната, не могат да я разберат или са заслепени до такава степен, че не са далновидни, правят войни, сякаш за свое удоволствие, със садистично хладнокръвие и последици, за които епитетите “ужасни”, “страхотни”, “потресаващи” са толкова слаби, колкото ако се сложи един килограм сол в сладководно езеро, за да се подсоли водата в него.

И не само това, но виждайки своето поражение, такива зверове се стараят да убият колкото се може повече, да разрушат колкото се може повече, да запалят колкото се може повече и, въобще, да унищожат колкото се може повече.

И Атомният пират постъпи така.

Той имаше само една подводница, но не отстъпваше. Големи пространства от океаните бяха опустошени от атомната му подводница. Тази подводна вода се водеше на живот и смърт, защото от нея зависеше дали Чери ще остане

жив. А останеше ли живо – това означаваше нова безмилостна атомна война.

Пиратът се придвижваше към бреговете на Евектос Свобоеен Ублесос, за да унищожи подводните градове и съоръжения на тази страна. Той беше разбрал, че от безобидни същества, жителите ѝ настъпиха срещу него като най-големи врагове.

И затова той искаше да ги унищожи.

Подводницата му “Превимерарс” (“летяща”) нито час не спираше хода си, нито за минута не намаляваше скоростта си.

И, може би, заради това бързане, Атомният пират не забеляза подводната база на експедицията на Симон Бланк. Иначе, не би оставил живи учените, които веднъж му бяха отнели летящата крепост.

“Превимерарс” (“Prevumerarc”) наближи Евектос Свобоеен Ублесос, но попадна на мощни мрежови заграждения, които започваха на петдесет километра от бреговете.

Атомният пират не можеше да пробие петдесетте реда мрежи, обиколили цялата страна. И тогава разбра, че е победен...